

oštara plačana gotovini.

OKRAJNO GLAVARSTVO v CELJU
policijski oddelek.

IV

45748

L. III. 1925. 7-7. profulcr.

Cena 1 Din.

Gostilničarski list

Strokovno glasilo „Zveze gostilničarskih zadrug za slovensko Štajersko, Prekmurje in Mežiško dolino v Celju“
Uredništvo in upravnništvo se nahaja v pisarni „Zveze“ v hotelu „Beli vol“ Celje, Kralja Petra c.

Štev. 1.

V Celju, dne 15. februarja 1923.

Leto I.

VABILO

na

II. redni zvezni zbor

ki se bo vršil dne 19. februarja 1923 ob 8. uri dopoldne v posebni sobi, kje vpraša
»BALKAN« v Celju, Gosposka ulica šte. 7, s sledečim

DNEVNIM REDOM:

1. Čitanje in odobritev zapisnika ustanovnega zbora.
2. Poročilo o delovanju zveznega odbora.
3. Računsko poročilo za leto 1922, razprava o proračunu za 1923 in sklepanje o kritju primanjkljaja.
4. Posvetovanje o ustanovitvi gostilničarske šole na Štajerskem.
5. Predavanje o pomenu združnih organizacij.
6. Izpopolnitev zvezne pisarne.
7. Dopolnilne volitve zveznega odbora za na novo včlanjene zadruge.
8. Sprememba zveznih pravil.
9. Izdaja strokovnega glasila.
10. Raznoterosti.

Včlanjene zadruge imajo pravico po § 7 zveznih pravil, da odpošljejo na ta zbor za vsakih 20 članov po 1 zastopnika. Število izpod 20 šteje za 20. Delegati se morajo izkazati z izkaznicami svojih zadrug.

Nevčlanjene zadruge lahko odpošljejo po § 16 zveznih pravil na ta zbor primerno število zastopnikov, kateri pa nimajo glasovalne, ampak le posvetovalno pravico.

Eventuelni predlogi za razpravo na zveznem zboru se imajo naznaniti zveznemu načelnstvu 14 dni pred zborom (§ 10 zveznih pravil).

Če sklicani zvezni zbor ne bo ob določeni uri sklepčen, se bo vršil po § 9 zveznih pravil eno uro pozneje z istim dnevnim redom ob vsakem številu navzočih zastopnikov.

Prosimo, da obvestite o našem vabilu vse Vaše zastopnike, ker jim nismo poslali radi prihranka poštnine nikakih vabil.

Zveza gostilničarskih zadrug
za slovensko Štajersko, Prekmurje in Mežiško dolino v Celju.

Josip Božič, t. č. načelnik.

Pomen lastnega strokovnega lista.

Dne 28. decembra 1922 se je vršila seja odbora. „Zveze gostilničarskih zadrug za bivšo Štajersko, Prekmurje in Mežiško dolino“ v Celju, katere se je udeležilo med drugim tudi lepo število zunanjih gostilničarjev. Poleg drugih važnih zadev se je sprožila na tej seji tudi misel, da naj bi se izdajal za člane „Zveze“ poseben strokovni list, ki naj bi prinašal članke, v katerih bi se razpravljale stanovske stvari in obenem pa bi lahko tudi „Zveza“ obveščala včlanjene zadruge in sploh gostilničarje, o korakih, ki jih namerava podvzeti v raznih zadevah, ali pa jih je že storila. Zveza navadno poroča samo direktno svojim včlanjenim zadrugam, ne pa posameznim članom, ti pa morejo izvedeti o vseh tekočih zadevah le na ta način, ako posamezne zadruge takoj skličejo vse člane skupaj. To pa je naravnost nevarno, ker posamezni člani pač le težko prihajajo k sejam. Da bi pa Zveza vsakemu posameznemu članu dopisovala o tekočih zadevah, pa se vendar ne more zahtevati, ker bi to zahtevalo preogromne stroške.

Zato pa se je ravno čutila potreba, da bi izdajala naša „Zveza“ svoj lastni strokovni list. Ker pa je treba zato dovoljenja občnega zbora, se je na seji dne 28. dec. 1922 sklenilo, zaenkrat izdati vsaj eno poskušno številko, o nadaljnem izdajanju pa naj odloča občni zbor dne 19. februarja.

Naš strokovni „Gostilničarski list“ je mišljen tudi za to, da bi prinašal splošne razprave o vseh zadevah, ki se tičejo našega stanu, dalje bi posredoval tudi glede natakarič, natakarijev, kuharič itd. Večkrat želi kakšen gostilničar pojasniti v kaki važni zadevi, ki mogoče interesira tudi več drugih, in bi potem objavili vprašanje in pojasnilo na isto mesto v našem listu.

Ker dežujejo pri nas zaporedoma naredba za naredbo, in ker so iste navadno tako sestavljene, da jih posamezni včasih le težko razume, bi

seveda naš list prinašal tudi razlage o vsaki novi naredbi, samobesei umevno pač le takih, ki se tičejo našega stanu.

Naš „Gostilničarski list“ pa naj bi bil obenem tudi orožje, s katerim se hočemo bojevati za naše pravice in se varovali napadov na naše interese! Sicer pa, če mora gostilničar toliko drugih časopisov naročevati in podpirati razna društva, se menda ne bo našel nihče, ki ne bi žrtvoval teh par kron za svoje stanovsko glasilo.

Vsled tega razpošiljamo to prvo številko, koje cena se je določila za enkrat na 1 dinar, vsem tovarišem z vabilom, da naznanijo takoj po dopisnici, kdor si hoče naš list naročiti.

Uredništvo.

Ob koncu prvega leta obstoja naše Zveze.

Pred ustanovitvijo naše „Zveze gostilničarskih zadrug za slovensko Štajersko, Prekmurje in Mežiško dolino“ je večina gostilničarskih zadrug v našem območju takorekoč spala, ali pa se je vsaj o njih delovanju prav malo izvedelo v javnosti. Njih delovanje, zlasti pa pri zadrugah na deželi, se je večinoma le omejilo na pobiranje takse, ako je kdo na novo prosil za gostilniško koncesijo in pa da so izrazile svoje „mnenje o lokalni potrebi“ nove koncesije. Da bi se pa bile kedaj zadruge potegovale odločno za koristi kakega posameznega člana ali pa napravile odločilne korake v obrambo svojega stanu, ali za izobrazbo gostilničarskega naraščaja, pa seveda do sedaj ni bilo, vsaj pri nas na Štajerskam ne. Ljubljanska zveza se je sicer tuintam zganila, vendar pa je ona predvsem delovala v interesu takozvanih kranjskih zadrug in je bilo za njo seveda radi prevelike oddaljenosti pač težko vplivati na delovanje zadrug v našem okolišu. Naše „štajerske zadruge“ pa so absolutno potrebovale spodbude od drugod, da lahko uspešno delujejo. In še nekaj! Ako se hoče dandanes doseči uspehe za naš stan, treba je, da se srne v skupno vrsto kolikor mogoče veliko število interesiranih ljudi, da zamorejo

zastopniki istih se sklicevati, češ mi nismo kar tako, ampak mi zastopamo toliko in toliko obrtnikov gostilničarjev — davkoplačevalcev.

Iz vsega zgoraj navedenega se jasno razvidi, da je bila podana nujna potreba po ustanovitvi naše „Zveze gostilničarskih zadrug za slovensko Štajersko, Prekmurje in Mežiško dolino“. Dne 1. maja 1922 zbrali so se v Celju delegati posameznih gostilničarskih zadrug na ustanov. občnem zboru in položili prvi temeljni kamen naše Zveze.

Novoizvoljeni odbor Zveze je začel takoj intenzivno delovati ter vzbujati posamezne zadruge k skupnemu uspešnemu delovanju. In če se pomisli, da se mora vsaka organizacija v začetku boriti s težkočami, pač se ni moglo še pričakovati takoj že v teku teh par mesecev velikih uspehov. Krivo pa je temu tudi nerazumevanje za združno delovanje pri posameznih organizacijah, ker še mnogo zadrug ni pristopilo k naši Zvezi. Vendar pa je kljub temu pristopilo tekom teh par mesecev obstoja naše Zveze že 14 zadrug in sicer: Celje mesto, Celje okolica, Trbovlje, Št. Jurij ob juž. žel., Žalec, Mozirje, Gornji grad, Konjice, Laško, Slovenska Bistrica, Vojnik, Ptuj in Prevalje.

Obljubile pa so med tem tudi že pristop k naši Zvezi gostilničarske zadruge v Mariboru, Šmarju pri Jelšah ter novo ustanavljajoči se zadruge v Slovenjgradcu in Murski Soboti, tako da lahko računamo v doglednem času že z 18 zadrugami. Izven naše Zveze so še dosedaj sledeče zadruge: Šoštanj, Studenci pri Mariboru, Št. Lenart v Slov. goricah, Sevnici, Brežicah in Kozjem, katere pa bo seveda naša Zveza skušala v prihodnjem letu istotako prepričati o koristih naše organizacije in pridobiti za vstop v Zvezo. Imamo pa še mnogo krajev, kjer so gostilničarji še včlanjeni v splošnih obrtnih zadrugah, torej ne strogo gostilničarskih, ampak so v zadruge skupno z obrtniki drugih kategorij. V teh krajih pa bo treba polagoma istotako naše stanovske tovariše osamosvojiti in ustanoviti za nje samostalne gostilničarske zadruge,

ker se interesi posameznih obrtnih strok pač težko spravijo pod en koš. Do sedaj se nam je to že posrečilo v treh okrajih in sicer v Prevaljah, Slovenjgradcu in Murski Soboti, kjer so se naši tovariši že izločili iz takozvanih kolektivnih (skupnih) zadrug in ustanovili lastne gostilničarske zadruge.

Naša Zveza je že v prvem letu svojega obstoja kljub raznim težkočam vendarle dosegla nekaj uspehov. Vložili smo na razna ministrstva in na posamezne ministre vloge, da se prepreči izdaja naredbe o 20% davku na zabavne lokale. Pred okrajnim in okrožnim sodiščem v Celju smo z uspehom intervenirali za gostilničarje ki so bili obdolženi radi navijanja cen pri pivu. Na podlagi od naše Zveze sestavljene in jasno obrazložene kalkulacije so bili vsi obdolženci oproščeni pri obeh inštancah vsake krivde in kazni. Ko so zadruga in posamezni člani izvedeli za ta uspeh, so se nekateri obrnili na našo Zvezo za pomoč, katerim smo šli v vsakem slučaju na roko s sestavljanjem kalkulacij in z navodili.

Največji uspeh prvega našega poslovnega leta pa je imela naša vloga na ministrstvo trgovine in industrije, v kateri smo prosili za določitev policijske ure na deželi za zimski čas za gostilne do 22. ure in za kavarne do 23. ure. Na podlagi te naše vloge se je izdala naredba v Uradnem listu št. 107 z dne 14. oktobra 1922.

Zveza je napravila tudi vlogo glede kontrolnih listov za prevažanje vina iz kraja v kraj ter upamo tudi pri tej akciji na ugoden uspeh, ker smo naprosili številne poslance, da se za to zadevo zanimajo in nas podpirajo.

Napravili smo tudi vlogo radi omejitve vinoločev „pod vejo“ in smo dosegli zaenkrat kontrolo nad posestniki vina lastnega pridelka od strani gostilničarskih zadrug in Zveze. Istotako je naša Zveza ponovno intervenirala pismeno in osebno po svojih odbornikih pri oblastvih v zadevi prodaje vina in piva v odprtih steklenicah od strani trgovcev z

jedili, to so takozvani „uličarji“ ali „prodaja vina in piva čez ulico“, ki delajo istotako veliko konkurenco naši obrti. Akoravno se ni doseglo v tej zadevi popolnega uspeha, vendar se je to početje kolikor toliko omejilo.

Naša Zveza je napravila potrebne korake, da se prepreči zakon o povišanju trošarine na vino na 135 Din za 100 litrov.

Veliko važnost zasluži pa predvsem zadeva ustanovitve gostilničarske šole na Štajerskem, kateri se posebno upira Ljubljanska zveza. Akcija je v teku in upamo, da bo naša zveza kljub raznim zaprekam dosegla tudi tukaj svoj uspeh.

Tukaj smo samo na kratko v glavnih potezah očrtali delo naše Zveze tekom 7 mesecev njenega obstoja, iz česar bodo naši tovariši gostilničarji pač lahko vsaj deloma razvideli nujno potrebo obstoja „Zveze gostilničarskih zadrug za slovensko Štajersko, Prekmurje in Mežiško dolino“. Ni bogve kaj, vendar za začetek je naša Zveza sigurno vsaj pokazala dobro voljo, da hoče odločno in neustrašeno zastopati in ščititi stanovske interese gostilničarjev. Ogromno dela in boja še čaka zvezo v prosep svojega članstva, zato je pa predvsem potrebno, da posamezne zadruga podprejo naše delo s tem, da pristopijo k naši Zvezi, kajti čim več nas bo, tem več bo zalegla naša beseda. V slogi je moč!

Stanovska zavednost gostilničarjev.

Če pogledamo vse druge stanove, vidimo pri vseh, da se organizirajo v strnjjenih vrstah, da z združenimi močmi varujejo svoje stanovske interese. Zlasti pa se opaža razveseljivo živahno gibanje tudi med obrtniškiimi krogi. Vsaka stroka se zbira skupaj in išče uspehov v svojem strokovnem združenju. Isto je tudi pri trgovcih. V zadnjem času se je delo v trgovskih gremijih nenavadno oživel, v Celju sta n. pr. trgovski gremij za mesto ter okrajno glavarstvo celjsko s Trgovskim društvom otvorila stalno pisarno, kjer vodi stalni tajnik vse tekoče zadeve in kamor se lahka vsak

čas zateče po pomoč posamezni član njihove organizacije. Organizira se delavstvo, uradništvo i. t. d. Samo pri nas gostilničarjih se žalibog še pogreša pravega smisla za strokovno organizacijo, ker smatrajo posamezni člani to kot nekaj „nepotrebnega“, češ, koncesijo imam in drugo me nič ne briga. To pa je ne samo žalostno, ampak pred vsem tudi škodljivo za naš stan.

S tem, da sem član obvezne gostilničarske zadruga, še ni vse storjeno, ampak treba bo hudega in naporenega boja, da bomo lahko uspešno se branili proti vsem šikanam in preganjanjem, ki se vodijo zlasti po vojni proti našemu stanu. Pomislite samo na prikrajšanje policijskih ur, na strogo omejitev koncesij, odpravo točenja žganja itd. Na drugi strani ti zopet preli, da boš, ako si enkrat ugodno kupil kako vino, zaprt in kaznovan z denarno globo radi prestopka po členu 8 naredbe o „pobijanju draginje“. Kadar pa cene padajo in skoro ničesar ne zaslužiš, takrat pa te seveda nikdo ne vpraša, kako boš kaj svojim davčnim obvezam zadosil. Izgubiti smeš, to oblast ne briga, ako pa boš kaj zaslužil, ti pa postavijo v davčnem uradu „tihlega kompanjona“, ki navsezadnje vzame več kot polovico zaslužka.

Veliko krivo je tudi na tem, da vidijo gostilničarji v svojem tovarišu, ki ima obrt v istem kraju, predvsem svojega konkurenta, ne pa tovariša. Zlasti se pa to žalostno dejstvo opaža na deželi. Eden gleda drugemu na prste, ako nima mogoče kak večer odprto čez policijsko uro in brž leti naznanit na policijsko oblast, na to pa zopet ta onemu vrne, in navsezadnje sta oba oškodovana in jeza se kuha dalje. Čemu pa je treba tega medsebojnega bratomornega boja, ko pa itak „oblast“ dobro pazi na vaju oba!!!

Nadalje je kriva tudi nepovoljnemu stanovskemu organiziranju pri gostilničarjih njihova neumna „nevoščljivost“. Če gre kak gost v sosednjo gostilno, se že jeziš, in sosed pa zopet, če gre kak gost v tvojo. A kakšen pomen ima to? Ti, dragi gostilničar,

vendar ne moreš zahtevati, da se bo pustil vsak gost od tebe za lase vleči v tvojo gostilno ali pa da „mora vsak priti le k tebi“. Človek ima svojo prosto voljo in tudi svoje lastne simpatije. Enemu se v tej gostilni dopade, drugemu pa v drugi.

Zatorej, dragi tovariši, pustite to neumno nevoščljivost in konkurenco, ampak potrudite se vzdigniti Vaš obrat na ta način, da svojo gostilno oskrbite z boljšimi vini, jedili ter točno in dobro postrežbo! Kdor je bolj sposoben v svoji obrti, ta bo tudi boljše izhajal, to je enkrat čisto naravna stvar. Pa če se še tako jeziš in gledaš grdo sosednega gostilničarja, vsled tega isti še ne bo izgubil svoje koncesije!

Nekaj drugega pač moraš misliti, namreč to, da je sosednji gostilničar tvoj stanovski tovariš, ki ima iste bolečine kot ti in ki se mora bojevati proti istim težkočam kot ti, in vsled tega podaj mu roko in če se boš z njim skupno bojeval, bo tudi tebi v prid.

Tovariši gostilničarji, pustimo sedaj, ko je nastopil za naš stan tako hud boj, vso jezo in nevoščljivost ali konkurenco ter se strnimo skupaj v eno fronto organiziranih gostilničarjev-obrtnikov, v skupen boj za naše stanovske interese! Vse gostilničarske zadruge v mariborski oblasti v „Zvezo gostilničarskih zadrug za bivšo Štajersko, Prekmurje in Mežiško dolino“ v Celju in vsak gostilničar bodi naročnik našega „Gostilničarskega lista“, da pokažemo javnosti, da imamo razumevanje za naše stanovske zadeve!

Omejitev vinotočev pod vejo!

Vsled dobre vinske letine in pomanjkanja vinske posode je pričakovati, da se bodo v bližnjem času in tekom prihodnjega leta izredno mnogoštevilni vinogradniki posluževali dobrot dvorne naredbe od 17. VIII. 1784 in prijavili izredno mnogo vinotočev pod vejo. Posebno se bodo take prijave ponavljale po-

vodom cerkvenih svečanosti v krajih, ki nudijo zaradi svoje lege in težavne policijske kontrole ugodne prilike za izgrede in zlorabe v omenjeni naredbi priznanih pravic. Oblastim mora biti znano, da so prestopki predpisov in hudodelstva pri takih vinotočih na dnevnem redu, ker prevladuje mnenje, da za vinotoče pod vejo ne veljajo niti predpisi glede pijančevanja niti sploh kakšni policijski predpisi, in da te vrste vinotoči niso podvrženi sploh nikakim omejitvam, katero naziranje je pa čisto napačno. Ni dvoma, da se bo v tem oziru zaradi dobre kvalitete vinskega pridelka grešilo vedno več, če se vinotočem pod vejo ne bodo od oblasti stavile meje.

Koncesijonirani gostilničarji trpijo seveda zaradi vinotočev pod vejo občutno škodo, ker je vspešna konkurenca z ozirom na visoke režije pri koncesijoniranem obrtu in stroge policijske odredbe kratkomalo nemogoča. Zoper tako oškodovanje koncesijoniranih obrtnikov, ki se zaradi vladajoče draginje in ogromnih davkov, bremenečih v najvišji meri na na gostilniških obratih, itak z velikimi težkočami borijo za svoj obstanek, prosimo merodajne oblasti izdatne pomoči.

Zoper vživanje alkohola se vodi danes hud boj. Stremi se celo za tem, da bi se razpečavanje alkoholnih pijač sploh prepovedalo z zakonom. Iz tega razloga se delajo prošnjikom za gostilniške koncesije največje težkoče in se je v zadnjih 3 letih uknila že cele vrsta sicer starih gostiln; pričakovati je celo, da bodo še mnogi upravičeni, solidni gostilničarji morali svoje koncesije odložiti, ker se baš tej stroki nalagajo skoro vsak mesec nove davščine, katerih ne morejo več zmagovati, ker ni mogoče cen do neskončnega zviševati. Ves boj zoper zavživanje alkoholnih pijač pa nima smisla in je brezuspešno, če je naperjen zoper upravičene gostilničarje in ne tudi zoper vinotoče pod vejo, za katere nasprotno veljajo danes še ravno iste ugodnosti, kakor pred 100 leti in v katerih se pa baš v največji meri pospešuje pijančevanje in razuzdanost.

Naše mnenje je, da bi se predvsem morali vinotoči pod vejo popolnoma odpraviti, da bi se morala razveljaviti dvorna naredba od 17. VIII. 1784 in to osobito zaradi javne morale, ker bi se s takim ukrepom zmanjšalo število hudodelstev in odpravilo največ brezvestnega pijančevanja, ki ga koncesijonirani gostilničarji nikdar ne želijo in ga ravno obratno po veliki večini sami zatirajo.

Zveza se bode z vsemi močmi potegovala za odpravo vinotočev pod vejo. Dokler pa to ni doseženo, je treba, da se vinotoči pod vejo od oblasti kar najstrožje nadzirajo in se tozadevne prijave rešujejo z največjo rigoroznostjo. Vsled tega zahtevamo:

1. da upravna oblast zahteva od vsakega prijavitelja vinotoča pod vejo nespodbiten dokaz po svedočbah pristojnega županstva in policijskega oblastva glede množine na lastnem posestvu pridelanega vina ali sadjevca;

2. da vzame na znanje samo prijave moralne neoporečnih lastnikov vinogradnikov, če izvira pridelek iz one iste občine, za katero je prijavljen vinotoč, ali iz sosedne občine;

3. da odkloni vsako prijavo zakupnika ali hasnjevalca vinogradnega posestva (glej dvorni dekret od 10. III. 1785);

4. da poduči vsakega prijavitelja vinotoča pod vejo na nedopustnost razpečavanja drugih predmetov kakor prijavljene množine vina ali sadjevca, kisle vode in kruha;

5. da po policijskih organih in pod osebno odgovornostjo občinskih predstojnikov pusti strogo nadzirati vse vinotoče pod vejo glede razprodajnih pijač in jestvin, glede kvarljanja, pijančevanja in policijske ure ter v slučaju tozadevnih nedostatkov vinotoč takoj ukine in proti krivcem postopa najmanj z ono strogostjo, ki se uporablja v slučajih sličnih nedostatkov napram koncesijoniranim obrtnikom, na vsak način pa v bodoče zavrne vsako prijavo za vinotoč pri osebah, pri katerih so se nedostalki enkrat zagrešili;

6. da vsako na znanje vzeto prijavo vinotoča pod vejo sporoči tudi krajevno pristojni gostilničarski zadrugi, za kraje, v katerih take zadrug še ni, pa Zvezi gostilničarskih zadrug v Celju, da je tudi tem organizacijam dana možnost kontrole.

Da zamoremo včlanjenim zadrugam z ozirom na mnogoštevilne pritožbe glede vinotočev pod vejo dati potrebna pojasnila, prosimo obvestila, v koliko je naslovna oblast pripravljena zgoraj našteje zahteve koncesijoniranih gostilničarjev vzeti za podlago svojemu postopanju pri reševanju prijav za vinotoče pod vejo.

Občinske davščine na goste.

Kakor je gotovo vsem gostilničarjem znano, so uvedle nekatere mestne občine takozvano „občinsko davščino na goste“ in sicer v gostilnah po 10. uri zvečer, v kavarnah pa po 11. uri zvečer ter še posebej na vsakega igralca kart v kavarni. Uvedli so dosedaj ta davek občinski sveti naših treh največjih slovenskih mest, Ljubljana, Maribor in Celje. Proti temu davku so seveda glasno protestirali vsi prizadeti gostilničarji in kavarnarji v omenjenih mestih ter je tudi Zveza napravila v tem oziru korake, toda žal zaman, pokrajinska uprava je v vseh teh mestih ta davek — potrdila.

Ta davek pa je zelo krivičen, bodisi za gostilničarja, kakor tudi za gosta. Prvemu celo zelo škoduje. Kajti če se pomisli, da je naša politična oblast policijske ure po preobratu itak skrčila, ker prej pred vojno so imele gostilne policijsko uro do 1. ure, kavarne pa do 3. ure, med tem ko so sedaj bile prikrajšane že itak za celi dve uri. Pa to, kar je že bilo, naj bo, čeprav se seveda s tem nikakor ne moremo strinjati, ampak bo treba absolutno delati na to, da se predvojne policijske ure zopet vpeljejo. Sedaj pa so šli posamezni občinski sveti še dalje ter so še zadajo uro, to je od 22.—23. ure zvečer, obdavčili! Kako pride gost k temu, da mora za tisti čas, ki

mu je postavno bil dosedaj dovoljen, naenkrat davek plačati!? Kako pride gostilničar k temu, da mora vsled tega davka trpeti škodo, ker marsikateri gost prej odide, da mu ni treba tega davka plačati. V Celju se je občno opažalo, da so ljudje ostentativno vstali ob 22. uri in odšli ter s tem bojkotirali ta davek, dotični gostilničar pa ima vsled tega občutno škodo, katero pa seveda pri odmeri davkov nikdo ne bo upošteval.

Pa gostilničarja in tudi kavarnarja so zadele še druge posledice tega nesrečnega davka. V Celju so naložili kratkoma pobiranje tega davka gostilničarjem in kavarnarjem. Marsikateri gost se je odločno branil plačati ta davek, češ kaj mene briga to. Kaj naj gostilničar napravi, ali naj gosta ven vrže, ali mu naj klobuk vzame (kar pa nima pravice), ali pa naj mogoče navsezadnje za gosta davek sam plača? In tako se je zgodilo, da so bili nekateri gostilničarji in kavarnarji, ki po mnenju gg. občinskih očetov niso dovolj davka nabrali, še zato kaznovani z občutno denarno globol! Ta je lep! Privilč škodo, ker je med 22. in 23. uro manj gostov, potem pa še kaznovan bli! To je absolutna krivica za naše gostilničarje in kavarnarje v mestih in treba bo najenergičnejših korakov, da se ta „davščina“ odpravi.

Ako pa že hočejo mestne občine imeti na tak način dohodek, pa naj prosijo pokrajinsko upravo, da dosedanje policijske ure podaljša in od teh podaljšanih ur naj zahtevajo od gostov davek! To bi bilo pravično, v dosedanji obliki pa znači ta davek krivico in škodo napram dosedanjim pravicam gostov, gostilničarjev in kavarnarjev.

Zadrug, pristopite vse k „Zvezi“!

Zadružna poročila.

Obrina zadruga gostilničarjev in kavarnarjev v Celju je imela dne 8. februarja 1923 v hotelu „Pri pošti“ v Celju svoj redni zadružni zbor. Predsedstvo je vodil zadružni

predstojnik g. Drago Bernardi ob navzočnosti 13 zadružnih članov. — Zadružni tajnik gosp. Streinigg je podal obširno poročilo o delovanju Zadruga v poslovnem letu 1922 in je predložil zaključne račune, kateri izkazujejo 10.813 K dohodkov in 10.566 K izdatkov. Zadruga je štela koncem leta 1922 43 članov.

Iz zadružnega poročila je bilo posneti, da se je Zadruga v poslovnem letu 1922 zelo potrudila vlagati protestne vloge na merodajne oblasti in sicer 1. zaradi previsoke davščine na prenočišča; 2. proti pobiranju nočne takse; 3. proti pobiranju trošarine oziroma užitnine na vino pri ukletenju in 4. proti poslovanju borze dela, oziroma proti uvrščenju gostilničarjev med one obrti, katere so vezane pri najemu uslužbencev na borzo dela. Dalje se je vložila prošnja na celjski mestni magistrat za pavšaliranje nočne takse, pri čemur se sicer ni doseglo vidnega uspeha, pač pa vsaj toliko, da se taksa ni še povišala.

Zadružno načelstvo je imelo v preteklem letu v gostilničarskih zadevah veliko težkoč in se je moralo silno boriti pri raznih oblastih za obrine in stanovske interese, oziroma pravice.

Tudi pri občinskih sejah in pri sejah aprovizacijskega odbora se je zadružni načelnik g. Bernardi večkrat boril za zaščito gostilničarske obrti.

Pri točki slučajnosti se je na predlog g. Bergleza soglasno sklenilo, da se bodo vršili sestanki gostilničarjev, oziroma zadružnih članov enkrat mesečno, tako da se na ta način doseže med gostilničarji medsebojni sporazum in edinost.

Razširjajte „Gostilničarski list“!

Slavnemu občinstvu se priporoča

špecerijska trgovina

Janko Božič

Celje Kralja Petra cesta 39.

Postrežba točna,
cene zmerne.

IVAN RAVNIKAR V CELJU

priporoča gg. hotelirjem, restavraterjem in gostilničarjem vedno sveže
**žgano kavo, sir, salamo, najfinejše namizno in bučno
olje, riž, testenine kakor tudi vse drugo špeciarijsko blago.**

V zalogi vedno **razni likerji, konjak, rum in žganje.**

Laki, suhe in oljnate barve, čopiči, pristni firnež, terpentini, bencin, strojna olja itd. itd.

Josip Jagodič

Celje, Glavni trg

priporoča
najfinejši čaj, kavo,
riž in drugo špeciarijo, kuhinjsko posodo, namizno orodje
i. t. d. po najnižjih
cenah.

Poslušajte!

Naznanja se
Vam, da kupite
sukno, volno,
cefir, platno,
hlačvino, mo-
drovino ter
sploh vso **manufakturno robo** in
perilo za gostilne radi velikanskega
in direktnega importa najceneje v

Valetrovini R. Stermechl, Celje.

Ilustrovani cenik zastoj.

Priporoča se

brivnica M. Bukovčan
Celje, Kralja Petra cesta 27

*Dobra domača
štajerska vina*

(ljutomeržana,
haložana i. dr.)
ima vedno v zalogi
vinska trgovina

Alojz Mihelčič
Celje, Breg št. 9.

Karol Pajk

Celje, Kralja Petra cesta 5

Manufakturna in modna
trgovina na drobno
in debelo
Lastna izdelovalnica
perila

Moric Rauch

Celje, Prešernova ulica 4

Trgovina s porcelanom, steklom,
okviri za slike in steklarska
delavnica.

F. S. Lukas, Celje

**Špeciální likerji,
konjak, rum
in žganja.**

Priporoča se
stara slovenska pekarna
F. E. Vošnjak vdova
 Celje, Kralja Petra cesta 19

Ivan Mastnak

priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnega sukna; belo platno in šifon za natakarice ter lepe obleke za natakarje i. t. d.

Celje, Kralja Petra c. 17

Urar in juvelir
Anton Lečnik
 Celje, Glavni trg št. 4
 (preje Pacchiaffo)

Priporoča se

Krajnc Franc
 brivec
 Celje, Glavni trg 18

Fran Strupi, Celje

priporoča svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode za gostilne in kavarne.

Najsolidnejše cene in točna postrežba.

Specerijsko blago

se kupi najceneje v trgovini

Anton Močnik
 Celje, Glavni trg št. 8

Mehanik
JOSIP ROJ

Celje
 Prešernova ulica

Zaloga ameriškanih originalnih

»Singer« šivalnih strojev.

ZVEZNA TISKARNA V CELJU

Izvršuje okusno in hitro vsa v njeno stroko spadajoča dela v priprosti in tudi v najmodernejši izpeljavi. Najrazličnejše tiskovine za šole, šolska vodstva, za občinske in župnijske urade,

za društva, korporacije, trgovce, obrtnike in zasebnike. Za gostilničarje vabila na veselice, različne plakate, oznanila in druge tiskovine. Izvršitev kar najhitrejša. Cene zmerne.

: STROSSMAYERJEVA ULICA št. 1 :

Prva hrvatska štedionica podružnica Celje

Ustanovljena 1. 1846.

Aleksandrova ulica.

Delniška glavnica
K 200.000.000—

Vloge K 2.000.000.000

CENTRALA V ZAGREBU.

Rezervni zaklad nad
K 135.000.000—

Prejema vloge na hranilne knjižice in tekoči račun. — Eskomptira menice in devize. — Prejema v inkaso tu- in inozemske menice in čeke. — Izdaja 4 $\frac{1}{2}$ %, ne zastavnice in 4 $\frac{1}{4}$ %, ne obveznice, ki so davka proste, pupilarno varne in imajo jamstveno sposobnost. Kupuje in prodaja valute in devize.

PODRUŽNICE: Beograd, Bjeiovar, Brod n. S. Celje, Crikvenica, Čakovec, Daruvar, Delnice, Djakovo, Gjurjevac, Ilok, Karlovac, Kraljevica, Križevci, Maribor, Mitrovica, Nova Gradiška, Novi Sad, Ogulin, Osijek g. grad, Požega, Rijeka, Senj, Sisak, Skoplje, Subotica, Sušak, Sv. Ivan Zelina, Varaždin, Vel. Gorica, Vinkovci, Virovitica, Vukovar, Zagreb Illica 117, Zemun.
EKSPozITURE: Osijek g. grad, Vinica.

Izdaja čeke in kreditna pisma in pre-
skrbuje izplačila na temelju akrediti-
vov na vsa tu- in inozemska mesta.
Daje kredite v razni obliki. Izvršuje
vse borzne naloge točno in kulantno.
Posreduje pri nakazilih iz Amerike
v tuzemstvo.

Najfinejša žganja:
**slivovka, tropinovec,
brinjevec, droženka
in medicinalni konjak**

se dobi

v parni veležganjarni
Robert Diehl
CELJE Dolgopolje št. 6 CELJE

Zajamčeno pristni destilat!

Za

VINA

potrebne poprave ali olupšave uporabljajte: želatino, coignet, tanin, ribji mehur, natrijev bisulfit, eponit, vinsko kislino, kalcijev karbonat. Za barvanje z anilinskimi, strupa prostimi barvami. Gostilniške prostore desinficirajte z lysolom, lysolinom, lysoforminom, formalinom, klorovim apnom i. t. d. Vsa ta sredstva dobite vedno najceneje v

Za

VINA

DROGERIJI „SANITAS“ CELJE.

Kupujem vse vrste prazne steklenice po najvišji ceni.

Priporočam
salame, sardine,
sardele, sir, pol-
ementalski in tra-
plstovski, čajno
maslo, fino namizno

Karol Loibner, Celje

trg. specerije in delikates „Pri Zvoncu“

in bučno olje, več
vrst riža, kavo,
žgano in surovo,
razne likerje, rum,
slivovko in konjak

Telefon števil. 75 in 76

Podružnica

Poštni ček. rač. 10.598

Ljubljanske kreditne banke v Celju

Centrala v Ljubljani

Delniška glavica Din 20,000.000.—

:: Rezerva cca Din 17,500.000.— ::

PODRUŽNICE v Brežicah, Gorici, Kranju, Mariboru, Metkoviču, Nov. Sadu, Ptufju, Sarajevu, Splitu, Trstu.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti ugodnemu obrestovanju

Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev, valut in dovoljuje vsakovrstne kredite

Prodaja srečke državne razredne loterije.

Novo otvorena trgovina s steklom in porcelanom, izdelovalnica okvirjev i.t.d.

RUDOLF KOLLENZ
CELJE, GOSPOSKA UL. 14

se priporoča. — Prevzema vsa v to stroko spadajoča dela. — Cene nizke.

Stara, splošnoznana pekarna
Franc Kač
Celje, Glavni trg št. 7
priporoča navadno in luksuzno pecivo.

VINO

staro in novo

MEDICINAL-KONJAK

- vinski destilat -

Za pristnost se jamči!

Cene po poskušnji in izberi od kleti

P. Novak, Celje, Gregorčičeva ul.

POSOSJILNICA V CELJU

Stanje hranilnih vlog čez K 70,000.000.— **Nap. dom (na oglu v pritličju)** Stanje hranilnih vlog čez K 70,000.000.—

Sprejema hranilne vloge na hranilne knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje od 1. januarja 1923 naprej po 5% brez odpovedi, 5½% do 6% z odpovedjo, večje stalne naložbe in naložbe denarnih zavodov po dogovoru.

Obavlja vse denarne, kreditne in posojilne transakcije najkulantneje.

Edina in najboljša trrdka

dalmatinskih vin

J. P. Matković, Celje, Glavni trg šte. 8.

Cene zmerne. Postrežba točna.